

Dosarul nr. 2rac-110/17

Instanța de fond: Judecătoria Ungheni – Al. Parfeni

Instanța de apel: CA Bălți – T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Filincova,
Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni împotriva Primăriei satului Cetireni, raionul Ungheni și Oficiului Cadastral Teritorial Ungheni privind rectificarea înscrierii în Registrul bunurilor imobile și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 26 octombrie 2015 Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Primăriei satului Cetireni, raionul Ungheni și Oficiului Cadastral Teritorial Ungheni, solicitând obligarea OCT Ungheni de a efectua rectificarea înscrisului din Registrul bunurilor imobile cu radierea dreptului de proprietate a Primăriei satului Cetireni asupra clădirii administrative, amplasate în satul Cetireni cu nr. cadastral 9226202061 cu recunoașterea și înregistrarea dreptului de proprietate a Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Ungheni asupra acestui imobil. (f.d. 2-4)

În motivarea acțiunii a indicat că, deține cu drept de posesie, folosință și dispoziție o clădire administrativă cu nr. cadastral 9226202061, S-235,0 m.p., amplasată în satul Cetireni, raionul Ungheni cu destinația prestarea de servicii veterinară în circumscripția sanitar-veterinară Ungheni.

Urmare adresării la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni, prin răspunsul nr. 01-03/480 din 08.08.2011, a fost refuzată înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra imobilului, pe motiv că clădirea administrativă din

satul Cetireni cu nr. cadastral 9226202061 este înregistrată în anul 2005 în Registrul bunurilor imobile pe numele Primăriei satului Cetireni cu drept de proprietate publică.

Consideră că, prin efectuarea înscrierii în Registrul bunurilor imobile a dreptului Administrației publice locale de proprietate asupra clădirii administrative din satul Cetireni, Primăria satului Cetireni și Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni au deposedat-o de dreptul de proprietate asupra acestui imobil și respectiv au fost încălcate dispozițiile art. 315 și art. 316 Cod Civil, or, se constată o neconcordanță a înscrisului din Registrul bunurilor imobile cu conținutul documentelor ce adeverește dreptul reclamantei asupra bunului imobil înregistrat.

A menționat că a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilului cu nr. cadastral 9226202061 în baza actului de schimb al imobilelor din 13.02.2001, încheiat între Serviciul Veterinar de Stat al raionului Ungheni și Primăria Cetireni, având la bază decizia Consiliului sătesc Cetireni nr. 8/5 din 22.12.2000.

Prin decizia Consiliului sătesc Cetireni nr. 2/10 din 22 martie 2005 a fost aprobat actul de inventariere a clădirilor aflate pe teritoriul Primăriei satului Cetireni la situația 01.04.2004. Astfel, în actul de inventariere, la poziția „9” figurează „casa de deservire socială” cu suprafața de 233,3 m.p., care de facto este una și aceeași clădire - sediul de astăzi al circumscripției sanitar-veterinare Ungheni, iar persoana care gestionează nemijlocit clădirea este Racoviță Gheorghe, medic veterinar, din cadrul Serviciului Sanitar-Veterinar al raionului Ungheni.

Respectiv, dovada existenței dreptului de posesiune, folosință și dispoziție a Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Ungheni asupra clădirii administrative din satul Cetireni se adeverește și prin faptul că, odată cu reorganizarea, în anul 2008 a Serviciului Veterinar de Stat în Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Ungheni i-au fost transmise în proprietate, prin dispoziția Consiliului raional Ungheni nr. 02-02/1-5 din 13.01.2009 și conform actului de primire-predare a întreprinderii, subdiviziunii din 01.01.2009, fonduri fixe, inclusiv clădirea administrativă din satul Cetireni.

A menționat că în prezent Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni are la balanța contabilă clădirea în cauză, fapt confirmat prin adeverința nr. 534/21.10.2015.

De asemenea, potrivit planului cadastral din 16.12.2008 pe terenul cu nr. cadastral 9226202061, cu suprafața de 0,1282 ha din satul Cetireni sunt amplasate două construcții, una administrativă și alta accesorie.

În virtutea celor invocate consideră că, înscrierea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a administrației publice locale asupra imobilului din satul Cetireni cu nr. cadastral 9226202061 nu corespunde situației juridice reale, respectiv urmează a fi rectificată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 13 mai 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni ca fiind neîntemeiată, pe motiv, că nu a fost probat dreptul de proprietate a reclamantei asupra bunului imobil cu nr. cadastral 9226202.061 suprafața de 290,1

m.p., modul de folosință construcție comercială, prestarea serviciilor. (f.d. 72, 74-79)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 13 iunie 2016 Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii, cu remiterea cauzei la rejudecare într-un at complet de judecată. (f.d. 83-85)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2016 s-a admis din alte considerente apelul declarat de către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni, s-a casat hotărârea Judecătoria Ungheni din 13 mai 2016 și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni s-a respins ca fiind înaintată către un pârât necorespunzător. (f.d. 106-111)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni, dorind rectificarea înscrierii în Registrul bunurilor imobile și recunoașterea dreptului de proprietate asupra clădirii administrative, amplasată în satul Cetireni, raionul Ungheni, a formulat pretențiile împotriva Primăriei satului Cetireni și Oficiul Cadastral teritorial Ungheni.

Însă, materialele cauzei atestă că dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral 9226202.061 și clădirii cu nr. cadastral 9226202.061.01 amplasată în satul Cetireni, raionul Ungheni este înregistrat în Registrul bunurilor imobile pe numele administrației publice locale Cetireni, data înregistrării fiind 08.04.2005, în baza Deciziei nr. 2/10 din 22.03.2005. Conform art. 14 lit. b) al Legii nr. 436 din 28.12.2008 privind administrația publică locală anume consiliul local administrează bunurile.

Respectiv instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunea Direcției Raionale pentru Siguranța Alimentelor Ungheni este înaintată împotriva pârâtului necorespunzător.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 25 ianuarie 2017 Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni a contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare. (f.d. 120-121)

În motivarea cererii de recurs a invocat că la constatarea și elucidarea pe deplin a circumstanțelor importante pentru soluționarea pricinii în fond instanța de apel a aplicat și interpretat în mod eronat legea în raport cu aplicarea art. 14 și art. 29 al Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală.

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni în cererea de recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din considerentele ce se vor arăta în continuare.

Conform art. 434 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 04 octombrie 2016, a fost expediată în adresa recurentei Direcția Raională pentru

Siguranța Alimentelor Ungheni, prin intermediul oficiului poștal cu scrisoare de însoțire nr. 23028 din 22.11.2016, fiind recepționată la 25.11.2016. (f. d. 114, 118)

În condițiile descrise instanța de recurs consideră că cererea de recurs din 25 ianuarie 2017 este depusă în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurenta a invocat în recursul său că instanța de apel în mod eronat a aplicat normele de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. În recursul declarat de către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Direcția Raională pentru Siguranța Alimentelor Ungheni împotriva Primăriei satului Cetireni, raionul Ungheni și Oficiului Cadastral Teritorial Ungheni privind rectificarea înscrierii în Registrul bunurilor imobile și recunoașterea dreptului de proprietate.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas